

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm. I. eod. Tit. in 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

teruallo, iterum celebrare? Responsio est affirmatiua, quam docui lib. 1. tr. 5. p. 5. c. 4. q. 2. dicto 3. Quia, vt supra dixi, nec suspensus, nec irregularis est. Infamiam quidem contraxit popularem; sed ea vti per crimen contracta fuit, ita per eius abolitionem, seu pœnitentiam tollitur,

CAPITVLVM. I. cod. Tit.
in 6.

Sapè.

PARAPHRASIS.

Clemens IV. prohibet, ne Episcopus aliquis Italiæ Clericum vlttramontanum ordinare præsumat, nisi à Pontifice expressam licentiam acceperit, vel ab Episcopo suo literas patentes afferat, in quibus causa rationabilis contineatur, cur ipsum nolit, aut non possit ordinare. Si secus factum fuerit, ordinans pœnâ condignâ puniendus erit ordinatus verò manebit suspensus, vt à nemine, nequidem à Pœnitentiarijs Sedis Apostolicæ sine speciali Pontificis licentia absolui possit.

SUMMARIUM.

Licet Episcopus Italia vlttramontanum ordinare nequeat sine speciali facultate Papæ, vel per patentes literas Episcopi sui; poterit tamen Italus vltra montes ordinari, si petat.

Circa hanc Constit. quæritur primò; Vtrum similiter locum habeat, si Italus vltra montes se ordinari cupiat? Videtur enim esse affirmandum; propter identitatem rationis. Sed bene negant Gl. ver. Italiæ, Ioann. Monach. Archidiaconus, Ancharanus, & alij plerique. Quia lex pœnalis, aut à iure antiquo exorbitans propter similitudinem rationis extendenda non est ad casum, vel personas non expressas, sicuti docet Gl. in reg. 49. in 6. ver. in pœnis. Neque obstat, tamen si rationem diuersitatis fortasse assignare nõ possimus: potuit enim legislatorem mouere ra-

tio, quam nos ignoramus, cur de Italiis, & non de vlttramontanis tale statutum ediderit. Quo sensu Vlpianus dixit l. 28. ff. de legibus, quòd non omnium, quæ à maioribus constituta sunt ratio reddi potest.

Quæritur secundò: Vtrum satis etiam sit, si dimissorię literæ, quales in textu requiruntur, ab Episcopo domicilij afferantur. Negat Gl. ver. emisit, quia in textu tantum fit mentio de Episcopo originis, & de Episcopo beneficij. Sed contrarium rectius docent Ioan. Monachus, Archidiaconus, Ioan. Andr. Ancharanus. Quia hæc extensio vltra verba textus, propter omnimodam similitudinem rationis facta, alijs iuribus consentanea est, vt apparet ex c. 3. hoc lib. & tit. Est autem id frequens, imò necessarium, vt vnum ius per alterum suppleatur, arg. c. cum expediat, 29. de elect.

Quæritur tertio. Vtrum huic pœnali constitutioni locus etiam sit, si Clericus vlttramontanus in Italia primam tonsuram, vel ordines minores accipiat? Aliqui negant apud Ancharanum hic. Quia in proemio solum fit mentio de susceptione ordinis sacri, Sed Gl. hic ver. clericus, affirmat: quia constitutio generatim loquitur, vt nullus Episcopus vlttramontanum clericum ordinare præsumat: cum ergo ius non distinguat, nec nos distinguere debemus, arg. l. de pretio, 8. ff. de Publiciana. Alij verò distinguunt, vt Suarez disp. 3. sect. 1. n. 19. Textum intelligendum etiam esse de quatuor minoribus, non autem de prima tonsura: Quia primam tonsuram conferre propriè loquendo, non est clericum ordinare; cum prima tonsura non sit ordo, neque ea clericis conferatur, sed laicis. Mihi placet sententia Gl.

Ad fundam. 1. sententię respondetur; Potius attendenda esse verba constitutionis, quàm quid in proemio præmissum fuerit. Ad fundam. Suarez respondetur cum Gl. Quòd Episcopus vlttramontano primam tonsuram conferens clericum ordinet, quando per eam clericum efficit. Est id frequens in sacris canonibus, vt prima tonsura clericalis ordo dicatur, ei usque collatio clerici ordinatio, vt constat ex c. Lugdunensis, 9. q. 2. & clarus

clarius ex c. cum contingat, 11. de et. & qualit. & optimè notavit Nauar. conf. 11. hoc tit. edit. 2. Quare etiam pœna huius c. vt taliter ordinati absque spe dispensationis suspensi maneant, locum habet in tonsuratis: quia tonsuræ collatio rata non censetur, in ordine ad superiorem gradum seu ordinationem accipiendam, nisi in hoc casu Papa ratificet ac dispenset.

CAPITVLVM II.

Eos qui.

PARAPHRASIS.

Qui Clericum alienæ diœcesis, absque Superioris sui licentia scienter, aut per ignorantiam affectatam, vel quemcunq; pretextum ordinare præsumpserit, per annû à collatione ordinum suspensus est: Et postquam suspensio ordinantis manifesta fuerit, clerici ipsi subditi libera interim facultate gaudebunt ab Episcopis vicinis ordines accipiendi. Quod verò ad ordinatos attinet, circa eos seruanda sunt pristina iura d. 71. cap. 1. & seqq. quibus decernitur, vt eorum ordinatio irrita censetur, non quòd charactrem non acceperint, sed quòd legitimam ordinis executionem non habeant, nisi cum ipsis dispensetur, vti etiam dictum fuit in c. quod translationem, 11. extrà, hoc tit. & optimè hic docet Ioan. Monachus, n. 8. vbi rectè etiam admonet, hanc non esse propriè suspensionis censuram; sed inhabilitatem quandam, propter defectum ordinantis, vti etiam dixi lib. 5. tr. 9. c. 10. n. 2.

SVMMARIVM.

1. Qui Clericum aliena diœcesis absque Superioris sui licentia, scienter, vel per affectatam ignorantiam, aut quemcunq; pretextum ordinare præsumpserit, per annum à collatione Ordinum suspensus est.
2. Et probabiliter quidem omnium Ordini-

- num, & non tantum illius, quem ordinans subdito non suo malè contulit.
3. Episcopus ob causam, que sibi visa est rationabilis, alienum bona fide ordinans, non incurrit censuram suspensionis; secus autem est, si temerè & sine rationabili causa, sine ficto quodam pre-textu ratihabitionis.
4. Neque circa pœnas & inhabilitates Tridcent. quidquam mutauit; requirit autem, vt ab Episcopo alieno ordinari cupiens literis dimissorijs à proprio Ordinario commendetur. Si secus fiat, & sacrum Ordinem aliquis ab alieno Episcopo sine eius dimissorijs suscipiat, propriè suspensionem incurret.
5. Hec constitutio etiam locum habet in Prælati Episcopo inferioribus, v. g. si subditis non suis sine licentia Ordinarij ipsorum minores ordines conferant.
6. Episcopus subditos suos in aliena diœcesi ordinans, absque licentia expressa Episcopi proprii, ab exercitio Pontificalium pen. annum; sic autem ordinati ab executione ordinum suspensi sunt.
7. Neque permissum est in loco exempto intra diœcesin sito absque Ordinarij licentia Episcopalia exercere, & Ordines conferre.
8. Vti nec in diœcesi aliena absque Ordinarij licentia etiam primam tonsuram conferre potest suis subditis Episcopus.

NOTANDVM Vn. Si Episcopus propter contractam censuram ordines non conferat, possunt subditi ad alium Episcopum se conferre: sed incumbit illis probatio, quòd ordinatio in sua Ecclesia peracta non fuerit propter censuram suspensionis aut excommunicationis ab Episcopo contractam, vti docet Rebuff. in praxi benefic. tit. de dimissorijs n. 19. Piafecijs p. 1. tit. 1.

QVÆRITVR primò. Vtrum pœna suspensionis sit à collatione omnium Ordinum, an eius tantum, quem ordinans subdito non suo malè contulit; Quòd sit suspensio à collatione eorum ordinum tantum, qui malè collati sunt, tenent Ioan. Monachus & Dominicus